

කජකලි නෘත්‍ය නාටකයේ දැකිය හැකි නාට්‍යමය ලක්ෂණ

අභානි මධුමේඛලා සෝලෝග ආරච්චි¹

HU/2011/0589

දකුණු ඉන්දියාවේ කේරලය හා තාන්ජේරය කේන්ද්‍රකර ගනීමින් ප්‍රහවය ලැබූ කජකලි නෘත්‍ය නාටක සම්ප්‍රදාය ක්‍රි.ව. 17 සියවස පමණ වන විට හින්දු පුරාණ කතා සාහිත්‍යයෙන් සහ වීර කාච්‍ය සාහිත්‍යයෙන් ලද ආහාසය පසුවෙම් කර ගනීමින් බිජිවූ බව පැහැදිලි ය. කජකලි යනු, සාහිත්‍ය, සිතුවම් කලාව, රංගනය, තර්තනය මෙන් ම සංගිතය ආදි බහුවිධ කලා මාධ්‍යයන්ගේ එකතුවන් ලෙස සැලකිය හැක. මෙහිදී කජකලිය තුළ අන්තර්ගත නාට්‍යමය ලක්ෂණ එහි ඇති සුවිශේෂීම් අංගයක් ලෙස ඉස්මතු කළ හැක. මෙම ඉදිරිපත් කිරීම තුළින් ඒ පිළිබඳ වැඩිදුරටත් සාකච්ඡා කිරීමට බලාපොරොත්තු වේ. මේ සඳහා ජයසේන කෝට්ටෙගොඩ මහතාගේ 2001 වර්ෂයේදී ප්‍රකාශයට පත්වූ හාරතීය සම්භාව්‍ය තර්තන කලාව ග්‍රන්ථය මෙන් ම මුදියන්සේ දිසානායක මහතාගේ කජකලි තර්තන කලාව ග්‍රන්ථය ද කජකලි පිළිබඳ තොරතුරු ලබා ගැනීමට යොදාගත් අතර PhilpZarrilli මහතාගේ Kathakali dance-drama ග්‍රන්ථය ද David Bouand මහතාගේ Guide to Kathakali ග්‍රන්ථය ද වැඩිදුරටත් උපයෝගී කර ගන්නා ලදී. නාට්‍ය පිළිබඳ මෙන් ම නාට්‍ය ලක්ෂණ පිළිබඳ තොරතුරු ලබා ගැනීම සඳහා බ්‍රහ්මි. ජයවර්ධන මහතාගේ නාට්‍ය හා රංගකලාව ග්‍රන්ථය උපයෝගී කර ගන්නා ලදී. මෙමයින් කජකලි නෘත්‍ය නාටකය පිළිබඳවත් එහි අන්තර්ගතය පිළිබඳ ව ත් අවබෝධයක් ලබා ගැනීමට හැකිවූ අතර නාට්‍ය හා නාට්‍යමය ලක්ෂණ පිළිබඳ ද අධ්‍යයනයට අවස්ථාව සැලසීමි.

ප්‍රමුඛ පද: කජකලි නෘත්‍ය නාටක, නාට්‍යමය ලක්ෂණ, රංග කලාව

¹ ප්‍රාසංගික කලා (විශේෂවේදී) නෙවන වසර